

acéstă causă mulți fură constrânsi de a-și vinde, mai pe nimicu, obiectele loru celle mai prețiose, precum bijuterii grelle (giuvaericale), argintarii și alte assemenea pe care le cumpărau, mai obicinuitu, Armenii și Israeliții, carii mai în urmă, se văduără cu averi strălucite, pe când în trecutu nici se scia de numele loru.

Dér afară de aceste strimtorri și grelle suferințe, pe care poporul le răbda cu multă amărăciune sufletescă, elu mai avea a se teme chiaru și de vagabondii disperați carii formau guarda orașenescă sub Bim-bașa Sava, în mâinele cărora se incredintase paza și securitatea orașului. Totu asemenea se mai temea și de rebellii ce se aşteptau să vie din afară, despre carii pacinici locuitori își făcău totu felul de idei. In adevărū, ca ce sperante putău să aibă ei când își închipuiau că, într'unu prea scurtu timpu, avău să intre în orașul loru, în glote sedițiose, nisce ómeni nedisciplinați, demoralizați și fără nicu unu frēu, și carii se impunău de sineși stăpeni ori unde apucau să intre? Spaimă și cutremurū îi coprindea pe toți când își punău în gându că avău să ajungă a fi supuși și plecați arbitrareloru voințe alle unoru assemenea glote înverșunate care, pe lângă tōte celle-alte vicii, erau și de uă săraciă luciă și de unu caracteru care se distinsesse deja prin jafuri și prade?

P'intre tōte aceste desperatōre idei le mai surudea și uă mică speranță pe care ei și-o basau în neadormi-